

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.185/2020/27. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2021. április 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján – Terhelt1 I.r. vádlott távollétében - meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T E T :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult ügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. június 17. napján tanácsulésen meghozott 25.B.821/2019/81. számú ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A kábítószer-kereskedelem büntettének jogszabályi megjelölésénél feltünteti a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulatát is.

Terhelt3 III.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre enyhíti.

A Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott szabadságvesztés büntetésébe beszámítani rendelt házi őrizet és bűnügyi felügyelet esetén 5 (öt) napi házi őrizetben, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy-egy napi szabadságvesztésnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott házi őrizetként megjelölt kényszerintézkedése 2018. július 1. napjáig tartott.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követő bűnügyi felügyelet befejező időpontja Terhelt1 I.r. vádlott esetén 2020. november 29., Terhelt3 III.r. vádlott esetén 2021. április 30. napja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. június 17-én – tanácsülésen - meghozott 25.B.821/2019/81. számú ítéletével

[2] - Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és közokirat-hamisítás büntettségében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont], ezért – halmazati büntetésül – 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte;

[3] – Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], amely miatt őket személyenként 6-6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, valamint 4-4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből a vádlottak legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

[4] Ezen túlmenően a törvényszék Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 10.895 euró, 160 angol font, 10 svájci frank, 600 cseh korona, valamint 668.950 forint, Terhelt2 II.r. vádlottal szemben pedig 448.000 forint pénzösszeg erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

[5] Akként rendelkezett, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az előzetes fogvatartásban töltött teljes időt és az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet tartamát beszámítja.

[6] Határozott a lefoglalt tárgyakról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[7] Az ítéletet az ügyész mindhárom vádlott vonatkozásában tudomásul vette, míg ellene Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott meghatalmazott védői a törvényes határidőn belül a téves jogi minősítés miatt, a kábítószer birtoklása büntettségének megállapítása érdekében, ezzel együtt a büntetés enyhítéséért, illetve a vagyonekmozgás mellőzéséért, Terhelt3 III. rendű vádlott meghatalmazott védője a törvényes határidőn belül kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[8] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a fellebbezését változatlanul fenntartotta. Előadta, miszerint bár tisztában van a Fővárosi Főügyészség indokolásában felhívott Kúriai döntésekkel, azonban az I. r. vádlott vonatkozásában a vád tárgyát képező hosszú időszak ellenére egyetlen értékesítést sem tudott a nyomozó hatóság felderíteni és az ügyészség bizonyítani. A vádlott csak a kábítószer birtoklására vonatkozóan tett beismerő vallomást, és őt sem társai, sem más kihallgatott személy nem terhelte. A vádlott mindkét vádlott társa vonatkozásában adott magyarázatot

arra, miként maradt náluk a kábítószer, ekkor is tagadva bármilyen kereskedelmet, vagy fogyasztás céljából való átadást. Így álláspontja szerint a védenca által tárolt mennyiségtől függetlenül a kereskedelmi irányultságra bizonyíték nem merült fel. Szerinte az, hogy a vádlott e körben részletes vallomást nem terjesztett elő, önmagában nem elég, hogy a kereskedelemre vonatkozóan a bizonyítékokból következtetést lehessen levonni. Ezért a Fővárosi Törvényszék által megállapított tényállás és minősítés téves, így annak megváltoztatását indítványozta a kábítószer birtoklás büntetnének megállapításával. Ebből az álláspontból következően, de egyébként is rendkívül súlyosnak tartotta a kiszabott büntetést, annak mérséklése akár az előélete, akár a felhozott cselekvőség alapján és különösen a bűnügyi felügyelet alkalmazása során tanúsított magatartása miatt meglátása szerint enyhítést indokol. Ezért a Fővárosi Törvényszék Ítéletének megváltoztatását ez okból is indítványozta, míg a vagyonekbejárás körében tett indítványát védenca határozott álláspontjára alapítva tartotta fenn.

[9] Terhelt2 II.r. vádlott védője elsősorban a vádlott bűncselekmény, másodsorban annak bizonyítottsága hiányában történő felmentését, harmadsorban eltérő minősítés megállapítását és így a vele szemben kiszabott büntetés jelentős enyhítését, avagy más, jóval enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[10] Kifejtette, hogy az eredeti vádirat Terhelt2 II.r. vádlott felelősségére semmiféle konkrét adatot nem tartalmazott: pontos hely idő és főként mennyiség megjelölése nélkül annyit rögzített, hogy a II.r. vádlott is részt vett (főként társaival és a vevőkkel folytatott kommunikáció által) a vádlottak lakásaiban tárolt kábítószer forgalmazásában.

[11] Az alapvető hiányosságot az ügyészség is nyilván belátta, és „konkrét vádat” fogalmazott meg az előkészítő ülésen – anélkül, hogy a vádlott erre nézve korábban, tehát a nyomozás során érdemi védekezést terjeszthetett volna elő.

[12] A személyi körülményeket érintően érvelt azzal, hogy Terhelt2 II.r. vádlott 2011.11.02. napján törvényi mentesítésben részesült az „ittas állapotban elkövetett közúti járművezetés vétsége” cselekmény hátrányos jogkövetkezményei alól, ráadásul ezen adatok 2017.11.02. napján selejtezésre is kerültek, ezért az ítélet meghozatalának napján nem minősült büntetett előéletűnek, amely tény pedig a büntetés kiszabása körében nyomatékosan kellett volna figyelembe venni.

[13] Hangsúlyozta, hogy Terhelt2 II.r. vádlott azért ártatlan az ellene kábítószer kereskedelem tárgyában felhozott vádban, mivel teljességgel kizárt az az eshetőség, hogy amennyiben valaki a saját tulajdonában álló ingatlanban (amely egyben az ő és „vádbeli társa” bejelentett lakcíme is) folytat kábítószer kereskedelmet, tudomást szerezve a „társ” elfogásáról, az általa tudottan kereskedelem céljára az otthonában tárolt kábítószer és egyéb eszközöket nem elrejtí vagy megsemmisíti, hanem teljes nyugalomban a rendőrség előtt majd a barátnőjével tölti az esti órákat.

[14] Megismételte a vádlott elsőfokú eljárásban is előadott védekezését, miszerint a vádlott kizárólag az által önként feltárt kábítószerokról tudott.

[15] Érvelt azzal, hogy a vegyész szakértői véleményből (nyomozati iratok: 2565-2582) nem olvasható ki, mert arra nem született szakértői megállapítás, hogy a Terhelt2 II.r. vádlott által a lakásában tudottan lévő kábítószernek minősülő anyagok mekkora mennyiségben tartalmaznak hatóanyagot, így ezekre nézve nem is állapítható meg az elkövetési mennyiség. Amennyiben pedig nem lehet megállapítani az elkövetési mennyiséget, nem lehet megállapítani a hatóanyag tartalmát, nem is lehetett volna ítéleti bizonyossággal megállapítani Terhelt2 II.r. vádlott felelősségét és bűnösségét kimondani.

[16] Tévesnek minősítette azt az ítéleti megállapítást is, hogy Terhelt2 II.r. vádlott részben Terhelt1 I.r. vádlottól szerezte be a forgalmazni kívánt kábítószer, mert arra semmilyen bizonyíték nincs, kettejük kommunikációjáról sincs semmilyen bizonyíték a nyomozati iratokban. Hivatkozott Terhelt1 I.r. vádlott társát védő vallomására, amelyben tagadta, hogy a kábítószereket Terhelt2 II. r. vádlottal együtt tárolta volna az általa használt lakásban, illetve bérelt garázsban és ott történt a kábítószer porciózása, csomagolása. Továbbá az sem igaz, hogy nála a vele való egyeztetés alapján tárolt volna kábítószer.

[17] Sérelmezte, hogy e körben nem vette figyelembe a törvényszék tanú31 2020. május 5. napján érkezett tanúvallomását sem, aki mindezt alátámasztotta.

[18] Szerinte Terhelt2 II.r. vádlott vélt forgalmazói magatartását mind a mennyiséget, mind a cselekvést tekintve minden alap nélkül (megfelelő bizonyítékok hiányában) terjesztette ki a törvényszék a teljes lefoglalt mennyiségre.

[19] Lényegesnek tartotta, hogy – szemben az elsőfokú ítéleti megállapítással - Terhelt2 II.r. vádlott elfogására sohasem került sor, hanem telefonon hívta fel a nyomozóhatóság, és kérték arra, hogy jelenjen meg az ingatlanában házkutatás lefolytatása céljából. Bár tudott Terhelt1 I.r. vádlott „lebukásáról”, ennek ellenére a kábítószereket nem semmisítette meg. Szerinte a törvényszék által igazoló tényként beállított „álcázási technika” pontosan azt bizonyítja, hogy a Terhelt2 II.r. vádlott lakásában feltalált, lefoglalt kábítószer Terhelt1 I.r. vádlott tulajdonában volt, hiszen pontosan azzal az álcázási technikával volt csomagolva, mint a Terhelt1 I.r. vádlott más tartózkodási helyén feltalált kábítószerek.

[20] Részletesen citálva az egyes sms-üzeneteket, kifejtette azon meggyőződését, hogy az elsőfokú bíróság által konspirált üzenetként értékelt beszélgetésekben nem található semmilyen kábítószerrel kapcsolatos, vagy arra utaló gyanús kifejezés.

[21] Szerinte a törvényszék téves, és semmilyen adattal nem alátámasztott, iratellenes következtetéssel állapította meg, hogy a szöveges üzenetekben (sms) folytatott beszélgetéseinek a megismert tartalma alapján legalább 2013. júniusától kezdődően ő egyértelműen kábítószer kereskedelemmel foglalkozott, mert

[22] - a „tovább-értékesítés” céljára tartás-beszerzés semmilyen - a másik két vádlottnál megtalálható- módon nem került bizonyításra

[23] - a tőle lefoglalt mobil telefonokban kizárólag 2013. június 3. napja és 2015. november 7. napja közötti sms váltások voltak olyanok, amelyek kábítószerrel összefüggésben értékelhetők

[24] - 2013. évben 2 alkalom, 2014. évben 5 alkalom, 2015. évben 14 alkalommal voltak ilyen jellegű sms váltások

[25] - az elenyésző (3 év alatt 21 alkalom) darabszám és az üzenetek szövegtartalma biztosan nem támasztja alá, pontosabban biztosan azt mutatja, hogy Terhelt2 II.r. vádlott nem tanúsított kereskedői magatartást

[26] - a vádlott 2,5 éven keresztül ugyan azt a telefont és telefonszámot használta, amely hosszú idő egyetlen kábítószer kereskedői magatartást tanúsító terhelnél nem volt még tapasztalható.

[27] A vádlott által jelenleg is használt telefonjában talált „képernyőfotók” elemzése is téves szerinte, azok ugyanis meglátása szerint nem is képernyőfotók, mert e kifejezés azt jelenti, hogy a saját eszköz kijelzőjén megjelenő adatokról készít az eszközzel képet a felhasználó. A nyomozati iratokban szerepeltetett fényképek idegen eszközről vagy tárgyról telefonnal készített fényképfelvételek, és ebből álláspontja szerint az következik, hogy a képeken lévő adatok nem Terhelt2 II.r. vádlott telefonjában tárolt adatok, és ekként nem kapcsolhatók a személyéhez, hanem azt igazolják, hogy a vádlott lefényképezte az általa feltalált és gyanúsnak ítélt, Terhelt1 I.r. vádlotthoz köthető tartalmakat.

[28] A nyomozati iratok 1505. oldalán található fényképfelvétellel kapcsolatban, melyről a törvényszék szintén a II.r. vádlotthoz kötött, mert a tárgya - „Üdv G.” - egyértelműen a II. r. vádlott nevére –akár a terhelt2re, akár a terhelt2ra – utal, de semmiképpen sem az – attól teljesen eltérő kezdetűvel rendelkező – I. r. vádlott kereszt- vagy a vezetéknevére, a feladóval (személynév) és a címzett címével (e-mail cím) érvelt, melyek egyike sem köthető Terhelt2 II.r. vádlotthoz. Szerinte iratellenesek az elsőfokú bíróságnak a „telefonbeszélgetések” tartalmával kapcsolatos megállapításai, mert azok nem is telefonbeszélgetések, hanem üzenetváltások, és az érintett telefonszámok alapján azonosított és kihallgatott személyek egyike sem tett terhelő vallomást Terhelt2 II.r. vádlottra.

[29] Az ítélet 33. oldalán a feltalált, lefoglalt és elkobzott 448.000,- Ft összegre vonatkozó elsőbírói fejtegetést is tévesnek minősítette, mert az nem olyan nagyságrendű, amelyet kábítószerkereskedőktől szoktak lefoglalni, ráadásul Terhelt2 II.r. vádlott pontosan és adásvételi szerződéssel igazoltan számot tudott adni az összeg eredetéről.

[30] Fényképeket csatolt annak igazolására, hogy a vádlott a mai napig különböző dobozokban gyűjti a különböző kiadásokra vonatkozó megtakarításait.

[31] Összességében elsősorban annak megállapítását indítványozta, hogy Terhelt2 II.r. vádlott nem követte el a vádiratban és ítéletben tételezett bűncselekményt, másodsorban, hogy nem bizonyított a terhére rótt bűncselekmény elkövetése, és ezért felmentése indokolt.

[32] Másodlagosan az ítélet megváltoztatására tett indítványt. Összegezve álláspontját, az elsőfokú ítélet tévedései, iratellenes megállapításai szerinte az ítélet Be. 592. § (2) bekezdés d) pontján alapuló részbeni megalapozatlanságát igazolják, amelyet a másodfokú eljárásban az ítélet megváltoztatásával kell kiküszöbölni, és ennek alapján azt rögzíteni, hogy a teljes körűen lefolytatott bizonyítás ellenére a II.r. vádlott esetében csak annyi állapítható meg, hogy kábítószer szerzett be és tartott (melynek jelentős mennyisége nem bizonyítható), ezen túlmenően korábban (nem a vád tárgyává tett időszakban, és nem is azzal összefüggésben) bizonyos - pontosan meg nem határozható mennyiségű ám csekély mennyiséget meg nem haladó - kábítószer mások részére történő átadásában részt vett.

[33] Ez pedig a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása büntetnének, valamint a 176. § (5) bekezdés a) pontjába ütköző csekély mennyiségű kábítószer átadása vétségének megállapítására alkalmas, és a joghátrány jelentős enyhítését kell eredményezze. Hivatkozott e körben a Fővárosi Ítéltábla egyedi ügyekben hozott egyes döntéseire, amelyekben hasonló – a súlyosabb, forgalmazói magatartásokat kizáró döntés született (pl. 3.Bf.109/2013/9. Bf.266/2013/8., 3.Bf.314/2009/9., 2.Bf.1/2014/25.)

[34] Terhelt3 III.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában alapvetően a büntetéskiszabási körülményekkel, azok nyomatékával érvelt.

Kifejtette, hogy bár a bíróság súlyosító körülményként értékelte védenca büntetett előéletét, azonban ennek nyomatéka igen csekély, tekintettel arra, hogy 4 évvel ezelőtt került sor először elítélésére, méghozzá egy ittas járművezetés vétsége miatt, amelynek tárgyi súlya igen csekély és maga a cselekmény jellege is azt indokolja, hogy a vádlott terhére azt legfeljebb csekély nyomatékkal lehet értékelni. Érvelt azzal, hogy a jelen eljárás megindítását követően sem indult ellene újabb eljárás, a kényszerintézkedés megszüntetését követően vele szemben semmilyen kifogás nem támasztható. Azóta is folyamatosan dolgozik, a társadalmi normáknak megfelelő életet él, mely alapján vélelmezhető a továbbiakban a jogkövető magatartás részéről. Mindezek az időmúlás nagyobb nyomatékát igazolják, emellett az a tény, hogy ebből hosszabb időt töltött különböző kényszerintézkedések hatálya alatt, további, a javára írható enyhítő körülmény.

Utalt a hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlatra, arra, hogy a lefoglalt kábítószeresek együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának 4,4-szerese, és ez – például a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.131/2008.számú ügyben hozott ítélete szerint - akár az enyhítő szakasz alkalmazására is lehetőséget biztosít, mivel a mennyiséget arányosítani kell a hasonló tárgyú ügyekkel érintett mennyiség mellett kiszabott büntetésekhez. Minderre figyelemmel a büntetés enyhítésére tett indítványt.

[35] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.613/2020/9. számú átiratában a védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[36] A felülbírálat terjedelmét érintő álláspontját követően kifejtette, hogy az eljáró egyesbíró ügyfelderítési kötelezettségének széleskörűen eleget tett, ennek keretében a bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelve – az I. és II. rendű vádlott részleges, ténybeli beismerése, a III. rendű vádlott tagadása mellett – mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a történeti tényállást.

[37] E tényállást azonban részben - a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján – hiányossága folytán megalapozatlannak találta, mégpedig az egyes kábítószernek az igazságügyi vegyészszakértői véleményekben is rögzített tiszta hatóanyagának fajtátát és mennyiségét tekintve. Indítványozta ekként – a szakvélemények adatainak részletezése mellett -, hogy a másodfokú bíróság a tényállást egészítse ki a III. rendű vádlott rendszám2 frsz-ú gépjárművéből lefoglalt, az I. rendű vádlott rendszám1 frsz-ú gépkocsijában talált, az I. rendű vádlott cím10 szám alatti címéről lefoglalt, a cím11 szám alatti garázsában talált, és a II. rendű vádlott cím1 szám alatti lakóhelyén lefoglalt kábítószeres pontos hatóanyag-mennyiségeivel történő kiegészítését. Megjegyezte, hogy a garázból lefoglalt 55,61 gramm AB-FUBINACA-t tartalmazó por tiszta hatóanyag tartalmának meghatározása nem volt lehetséges, de a kábítószeres mennyisége ennek hiányában is lényegesen meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

[38] Álláspontja az volt, hogy a bíróság az indokolási kötelezettségének részletesen, vádlottankénti bontásban, a bizonyítékokat egymással és valamennyi, az ügyben fellelhető egyéb adattal is ütköztetve, eleget tett. Ennek során okszerű és a logika szabályainak megfelelő magyarázatot adott arra, hogy miért nem fogadta el az I. és a II. rendű vádlottak kábítószer birtoklására korlátozódó, illetve a III. rendű vádlott büntetőjogi felelősséget tagadó védekezését az ítélezése alapjául.

[39] E helyen tért vissza a perjogi értékelésre, és e körben utalt arra, hogy a bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a veszélyhelyzet ideje alatt a 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet (Veir.) 81. § (6) bekezdés alapján törvényesen hozta meg a határozatot tanácsulésen és közölte azt kézbesítés útján, továbbá a Be. 504. § (2) bekezdés a-c./ pontjaiban foglalt feltételek teljesülése mellett fogadta el Terhelt1 I. rendű vádlottnak a közokirat-hamisítás büntetére vonatkozó beismerő nyilatkozatát. Ez utóbbira figyelemmel fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében Terhelt1 I. rendű vádlott közokirat-hamisításos cselekményének tényállása a Be. 580. § (2) bekezdés b) pont I. fordulata, a bűnösség és a váddal egyező minősítés a Be. 580. § (2) bekezdés a) pontja és a b) pont II. fordulata alapján nem vizsgálható.

[40] A jogi minősítéssel is egyetértett, rámutatott, hogy a bírósági gyakorlat következetes abban, hogy a kereskedelemmel elkövetett kábítószerrel visszaélések magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek készletezés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló tettesi cselekmény. (1/2007. Büntető jogegységi határozat IV/2. pont) A BH 2017. 144. számú eseti döntést is idézte, mely szerint, ha nem kábítószerfüggő terhelttől lefoglalt nagy mennyiségű kábítószer együttes mennyisége a saját fogyasztásához képest is eltúlzottan nagy és nála kábítószer adagoló készüléket is találtak, törvényes a kábítószer-kereskedelem megállapítása. Így a tényállásban írtak megalapozzák mindhárom vádlott esetében a kábítószer-kereskedelem

büntettének megállapíthatóságát, és ez okból nem látta megalapozottnak a kábítószer birtoklása büntettének megállapítása érdekében bejelentett védői fellebbezéseket.

[41] Egyetértett az elsőfokú bírósággal a büntetés kiszabását befolyásoló súlyosító és enyhítő körülmények mikénti értékelésével is, és ez alapján annak az álláspontjának adott hangot, hogy a törvényszék méltányos jogkövetkezményt alkalmazott, amikor a középértéktől elmaradó, a II. és a III. rendű vádlottesetén ráadásul a törvényi büntetési tétel legkisebb mértékét alig meghaladó szabadságvesztés büntetésre ítélte a vádlottakat, helyeselte a közügyektől eltiltást is. Mindezek alapján pedig a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket sem látta alaposnak.

[42] Ezt meghaladóan kifejtette, hogy a rendelkező részében az előzetes fogvatartás ideje pontosítandó akként, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott 2018. június 18-tól 2018. július 1-ig, terhelt3 III. r. vádlott 2018. április 15-től 2018. július 1-ig házi őrizetben volt, azóta bűnügyi felügyelet hatálya alatt állnak. A házi őrizet kezdő időpontja megegyezik a bíróság által megállapított foganatba vétel idejével. A beszámításra vonatkozó rendelkezést is ennek megfelelően indokolt pontosítani akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek és egy napi szabadságvesztésnek öt nap házi őrizetben, illetve bűnügyi felügyeletben (2019. június 12-ig) töltött idő felel meg.

[43] A vagyonelkobzás alkalmazásával és annak összegével is egyetértett, az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek minősítette.

[44] Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a tényállást egészítse ki, a Fővárosi Törvényszék 25.B.821/2019/81. számú ítéletét változtassa meg, és az ítélet rendelkező részét pontosítsa annyiban, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott 2018. június 18-tól 2018. július 1-ig, terhelt3 III. r. vádlott 2018. április 15-től 2018. július 1-ig házi őrizetben voltak, azóta bűnügyi felügyelet hatálya alatt állnak, tüntesse fel a rendelkező részben, hogy Terhelt1 I. rendű és terhelt3 III. r. vádlott esetében a Btk. 92. § (2) bekezdés alapján egy napi előzetes fogvatartás, egy napi szabadságvesztésnek és a Btk. 92. § (3) bekezdés alapján egy napi szabadságvesztésnek öt napi házi őrizetben, illetve a Be. 281. § (2) bekezdés a./ pont II. fordulója szerinti bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, egyebekben az ítéletet a Be. 605.§ (1) bekezdés alapján hagyja helyben.

[45] A Fővárosi Ítéltábla Terhelt1 I.r. vádlott ellen 2020. december 4. napján elfogatóparancsot bocsátott ki, mivel az addig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt álló vádlott a Székesfehérvári Rendőrkapitányság 2020. november 29-én kelt 07010/294040/2020. bü. számú összefoglaló jelentése értelmében az említett napon elektronikus nyomkövetőjét megrongálta, majd azt eltávolította, és lakcíméről ismeretlen helyre távozott.

[46] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2021. január 27-én kelt és ekkor előterjesztett átiratában a Be. 749. § (1) bekezdése alapján indítványt tett az eljárásnak a vádlott távollétében történő lefolytatására.

[47] Terhelt1 I.r. vádlott védője a nyilvános ülést megelőző napon beterjesztett egy, Terhelt1 I.r. vádlottnak tulajdonított nyilatkozatot. E szerint a terhére rótt bűncselekményt egy általa csak „személynév1-ként” ismert férfi megbízásából követte el. Előadta, hogy 2017-ben kokaint fogyasztott, melynek árát az eladónak – „személynév1-nek” – nem tudta egy idő után kifizetni, és ezért felajánlotta az eladó, hogy úgy tud törleszteni, ha tárolja számára a kábítószeret. Ő ezt el is vállalta, ezért bérelte ki a garázst, ahonnan tartott kábítószerekből mindig akkor adott „személynév1-nek”, amikor kérte. Egymással telefonon a kapcsolatot nem tartották, csak személyesen. Társai ártatlanságát is hangsúlyozta.

[48] A nyilvános ülésen a védők a fellebbezéseik írásbeli indokolásában írtakkal egyezően szóltak fel.

[49] Terhelt2 II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatot, melyben az I.r. vádlotthoz fűződő barátságáról és saját életének alakulásáról, tanulmányairól, munkájáról családi kapcsolatáról beszélt annak indokán, hogy mindezt, amit elért miért tette volna kockára bűncselekmény elkövetésével. Hangsúlyozta, hogy az I.r. vádlott elárulta őt.

[50] Terhelt3 III.r. vádlott az utolsó szó jogán azt hangsúlyozta, hogy a tettét megbánta, sajnálja. Jelenleg alkalmazottként dolgozik a cég2-ben. Büntetése enyhítését kérte.

[51] A fellebbezések közül Terhelt3 III.r. vádlott enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

[52] A közegészség elleni bűncselekmény tekintetében a tényállást is támadó védelmi perorvoslatokra figyelemmel a felülbírálat a Be. 590.§ (10) bekezdésére figyelemmel az 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű volt, vagyis kiterjedt a tényállást perorvoslattal már nem támadó Szabó terhelt2 III.r. vádlottra is, továbbá a perjogi szabályok megtartásának vizsgálatára, ugyanakkor az ettől elkülönülő, csak Terhelt1 I.r. vádlottat érintő közbizalom elleni bűncselekményt érintően a tényállás megalapozottsága a Be. 591.§ (2) bekezdése alapján nem volt vizsgálható, és az 590.§ (4) bekezdése szerint az ítélet ezzel kapcsolatos részei is - a Be. 590.§ (5) bekezdésében írtakat leszámítva - kívül estek a felülbírálati kötelezettségen

[53] A felülbírálat során az ítéltábla elsőként is megállapította, hogy az elsőfokú bíróság túlnyomórészt a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást.

[54] Külön megjegyzést érdemel, hogy az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány következményeinek elhárítása, a magyar

állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében Magyarország egész területére a 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet által elrendelt veszélyhelyzetre tekintettel a tárgyalás egy részében a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Veir.) lépett hatályba. Az elsőfokú bíróság a Veir. rendelkezéseit maradéktalanul megtartva hatékony és célszerű pervezetéssel segítette elő a rendkívüli helyzetben is az eljárás időszerű befejezését.

[55] Az ügyben előkészítő ülést tartott, amelyen valamennyi eljárási előírást példásan megtartott. Bár a II.r. vádlott védője a vád törvényességével kapcsolatos kifogására csupán megjegyzés szintjén tért ki a fellebbezése indokolásában, ennek ellenére a másodfokú bíróság szükségesnek tartja megjegyezni, hogy az elsőfokú bíróság ennek kapcsán sem sértett perjogi rendelkezést.

[56] A Be. 422. § (1) bekezdése tartalmazza a vádirat törvényes elemeit – így köztük a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását. Ha a vádirat ezen elemek tekintetében hiányos, úgy a bíróságnak elsőként felhívást kell intéznie az ügyészséghez azok pótlására, és amennyiben ez eredménytelen marad, úgy a Be. 492. § (2) bekezdés d) pontja alapján az eljárást nem ügydöntő végzéssel megszünteti. Ez esetben azonban az újabb vádemelésnek nincs akadálya, mivel a bíróság eljárást megszüntető végzésének anyagi jogereje nincs, ítélt dolgot nem képez. A jelen ügyben az elsőfokú bíróság a fenti tartalmú felhívással nem élt, előkészítő ülést tűzött ki az ügyben, amelyen a vádhatóság erre irányuló felhívás hiányában is pontosította a vádirati tényállást. Ezzel a vád törvényes elemei teljessé váltak, és az a Be. 6.§-ának immár megfelelően alkalmas volt a vádlottal szembeni büntetőeljárás lefolytatására, emiatt a törvényszéknek nem csak lehetősége, de egyben kötelessége is volt az ügy érdemi tárgyalásába bocsátkozni Terhelt2 II.r. vádlott esetében is.

[57] Hasonlóképpen járt el, mikor a tárgyaláson (17. jkv.) Terhelt1 I.r. vádlott a vád tárgyává tett közokirat-hamisítás büntette kapcsán beismerő nyilatkozat megtétele mellett a bizonyításhoz fűződő jogáról lemondott. A perjogi szabályoknak megfelelő kioktatást követően a beismerő nyilatkozatot a Be. 504.§ (1)-(3) bekezdésében írt feltételek vizsgálata útján a Be. 524.§ (1) bekezdése alapján törvényesen fogadta el 17-II. számú végzésével, és ennek következményeként ugyancsak törvényesen – a Be. 521.§ (1) bekezdésének felhatalmazása alapján - mellőzte e bűncselekmény tekintetében a bizonyítás lefolytatását.

[58] A tárgyalási jelenlét jogáról lemondó Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a Be. 430.§-ában meghatározott követelmények teljesültek.

[59] A 2020. június 8-i tárgyalást a Veir. 50.§ (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásával telekommunikációs eszköz igénybevételével tartotta meg.

[60] A Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is eleget tett, e körben a bizonyítást érintő szabályok szerint eljárva a szükséges bizonyítást lefolytatta.

[61] A tanúk részére a Veir. 50.§ (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a Be. 181. § (1) bekezdése alapján helyesen és törvényesen engedélyezett írásbeli vallomástételt.

Ennek során a tanúk figyelmeztetése megtörtént, a tárgyalás idején mentességi jogokat gyakorló hozzátartozók – tanú2 és tanú3 – tekintetében a Be. 871.§-ának helyes értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a tanúk nyomozati vallomásai nem használhatók fel. tanú3 tanú esetében is messzemenően körültekintően járt el akkor, mikor a tanúnak a vallomástétel megtagadására irányuló egyértelmű nyilatkozata ellenére megtett írásbeli vallomását nem értékelte bizonyítékként.

[62] A szakértői véleményeket a Be. 530.§, míg az okiratokat a Be. 531.§-a alapján tette tárgyalás anyagává.

[63] A másodfokú bíróság ugyanakkor eljárási hibaként észlelte, hogy a törvényszék a Be. 6. § (1) és (2) bekezdésében írt vádhoz kötöttség elvét megsértve állapította meg a tényállásban, hogy Terhelt2 II.r. vádlott 2013. júniusától kezdődően foglalkozott kábítószer kereskedelemmel. Az ezzel összefüggő bizonyítékok mikénti értékelésétől eltekintve e helyen mindössze arra utal a másodfokú bíróság, hogy az ügyészi vád a vádlott kábítószer-kereskedői tevékenységének kezdeteként 2014. novemberét jelölte meg, és ezt később sem módosította. Az elkövetési idő a felelősségre vonás egyik leglényegesebb eleme, és miután ebben az elsőfokú bíróság a vádtól eltérve, azon túlterjeszkedve, hosszabb időtartamban állapította meg a bűncselekmény elkövetésének tartamát, a kérdéses perjogi szabály egyértelműen sérült. Az eljárási hiba a tényállás egyébkénti megalapozottságát és a vádlott felelősségét azonban egyáltalán nem befolyásolta, következménye mindössze az elkövetési időszak tényállásbéli helyesbítése volt.

[64] Elmulasztotta az elsőfokú bíróság beszerezni a Be. 498.§ (3) bekezdése szerint a bűnügyi nyilvántartó szervtől a tagállami ítéletek nyilvántartását. Ennek a jelen ügyben Terhelt1 I.r. vádlott előéletét tekintve volt jelentősége, és ennyiben a bűnügyi előéletre vonatkozó személyi rész is megalapozatlan volt, melyet a másodfokú bíróság kiegészítéssel korrigált.

[65] Ugyancsak perjogi szempontból volt kifogásolható a leplezett eszközök felhasználása.

[66] Noha a törvényszék a tárgyalás anyagává tette a vádhatóság által már a vádiratban indítványozott telefonbeszélgetésekről készített jelentéseket, nem adott számot a bizonyíték jellegéről, törvényességéről, ezeket nem is vizsgálta. A másodfokú bíróság megállapította azonban, hogy a leplezett eszközök útján nyert bizonyítékokat lényeges, az ügyész feladatává tett törvényességi biztosítékok hiánya folytán nem lehetett volna az eljárásban felhasználni.

[67] Az ítélet 12. oldalán, a Terhelt1 I.r. vádlottat terhelő bizonyítékok 10. pontjaként rögzítette az elsőfokú bíróság a „lehallgatott telefonbeszélgetéseket”.

[68] A nyomozati iratok 245. oldalán fellelhető jelentésből kitűnik, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat 2017-ben „név” fedőnéven folytatott titkos nyomozást, ennek során pedig bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazására is sor került.

[69] A Be. 872. § (1) bekezdése szerint a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni, vagyis a 2017-ben hatályban volt 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) szabályai az irányadók a lehallgatás törvényességének vizsgálata során.

[70] Az elsőfokú bíróság által bemutatott beszélgetések időpontjából, és a nyomozás elrendelésének (2017. június 28.) időpontjából egyértelműen következik, hogy a telefonkészülékek felhasználásával igénybe vett elektronikus hírközlési szolgáltatás útján továbbított kommunikáció tartalmának megismerésére és technikai eszközzel történő rögzítésére csakis titkos információgyűjtés keretében – vagyis a régi Be. 201-206/A.§, valamint a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény VII. Fejezete alapján – kerülhetett sor.

[71] Ezért elsőként a bírói engedély meglétét, és annak kereteit kellett volna megítélni. A régi Be. 206/A.§ (5) bekezdése szerint a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés tényét a törvényszék elnöke igazolja. Az igazolás tartalmazza a bíróság megjelölését, az engedéllyel érintett ügy számát és tárgyát, az érintett személy nevét, a titkos információgyűjtés engedélyezésére irányuló előterjesztés, illetve az engedély kereteit.

[72] Ilyen irat a jelen ügyben nem áll rendelkezésre.

[73] Emellett a régi Be. 206/A.§ (3) és (4) bekezdése értelmében a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményének felhasználásra való alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyésznek kell beszereznie a nyomozási bíró végzését, de ilyen irat sem áll rendelkezésre.

[74] A fentiek közül garanciális jelentősége az ítéltábla álláspontja szerint az engedély törvényes kereteit bizonyító elnöki igazolásnak van. Bár a nyomozási bíró felhasználhatósággal kapcsolatos végzése is alaki követelmény a fentiek szerint, azonban az még ha rendelkezésre is állna, a bíróságot a bizonyítás során nem köti, a felhasználás feltételeit ugyanis ettől függetlenül köteles megvizsgálni, és ennek során dönthet akár akként is, hogy az engedélyezéstől eltérően az adott leplezett eszköz az ügyben mégsem használható fel bizonyítékként.

[75] A vádemeléskor is már hatályos eljárási törvény (Be.) 164. §-ának rendelkezései szerint a vád bizonyításához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló bizonyítási eszközök rendelkezésre bocsátása, illetve beszerzésének indítványozása a vádlót terheli. A bíróság a tényállás tisztázása során bizonyítékot indítvány alapján szerez be, ilyen hiányában a bíróság bizonyíték beszerzésére és megvizsgálására nem köteles.

[76] A Be. 163. § (1) bekezdése szerint a bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A bizonyítás

a büntetőeljárás járulékos kérdéseinek elbírálásában jelentős tényekre is kiterjedhet. Ekként valamely bizonyíték büntetőeljárásban történő felhasználására vonatkozó okirati bizonyíték is a vád alátámasztására vonatkozó bizonyítási eszközként értékelendő.

[77] A bírósági eljárás során az ügyész a fentiek körül legalább a törvényszéki elnöki igazolás pótlólagos beszerzésére indítványt nem tett, a törvényszéket pedig hivatalból nem terhelte ilyen kötelezettség. Ekként nem támasztotta alá semmilyen objektív bizonyíték azt, hogy mely időponttól meddig került engedélyezésre, kikkel szemben, mi miatt, vagyis, hogy a titkos információgyűjtés során a Rtv. 71.§ (1) és (3) bekezdésében írt szabályok érvényesültek-e (bírói engedély, 90 napra és egyszeri újabb 90 napra történő meghosszabbítás).

[78] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Terhelt1 I.r. vádlott által használt hívószámra vezetett lehallgatás eredménye érdemben nem is volt vizsgálható, ugyanis az ügyben bizonyítékként nem értékelhető amiatt, hogy annak törvényességét a vádhatóság nem igazolta. Ez tehát nem a Be. 167.§ (5) bekezdésével azonos esetkör, vagyis nem törvénysértően beszerzett a lehallgatási anyag, a bizonyíték kiesése a Be. 164.§ (3) bekezdésén alapult.

[79] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság azt is vizsgálta, hogy más bizonyítékkal pótolhatók voltak-e a lehallgatott beszélgetések során elhangzott információk. E körben – a később részletezett okokból – arra az álláspontra jutott, hogy a kieső bizonyíték a rendelkezésre álló tanúvallomásokkal sem volt helyettesíthető.

[80] A titkos információgyűjtés eredményének felhasználásában jelentkező eljárási szabályszegés azonban az egyéb bizonyítékok alapján a tényállás megalapozottságát végeredményben mégsem érintette, és ezért nem vonta maga után a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja szerinti felderítetlenség miatti következményeket. Ennek magyarázata egyrészt az, hogy a beszélgetések során egyetlen konkrétum sem hangzott el kábítószerrel kapcsolatban, így kiemelt értékük az ügyben eleve nem volt, a további bizonyítékok (telefonos és email-üzenetek, tanúvallomások) és az azokból logikai úton levont következtetések a leplezett eszközök nélkül is teljes egészében megalapozott tényállás megállapítását tették lehetővé.

[81] A nyomozás elrendelését megelőzően végzett, bírói engedélyhez nem kötött további bizonyítékok (megfigyelések) jelentések felhasználására ilyen formai követelményekhez nem kötött, így azok felhasználásával törvényt az elsőfokú bíróság nem sértett.

[82] Az ítélet tanácsülésen történő meghozatala, továbbá annak közlése kapcsán a Veir. 81.§ (6)-(7) bekezdésének maradéktalan megtartásával járt el.

[83] A személyi körülmények körében [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] az ítéltábla – a rendelkezésre álló iratok (tagállami ítéletek nyilvántartása), valamint a másodfokú

nyilvános ülésen megtett nyilatkozatok és bemutatott további iratok alapján – az alábbi kiegészítéseket és helyesbítéseket teszi:

[84] Terhelt1 I.r. vádlottat az elsőfokú ítéletben feltüntetetteken túl további két alkalommal ítélte el az Európai Unió tagállamának bírósága. A tagállami ítéletek nyilvántartása az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszerből átvett alábbi adatokat is tartalmazza:

[85] – a Tribunal de Premiere Instance du Luxembourg Division Neufchâteau Bíróság a 17-19. számú, 2017. február 21-én kelt és 2017. február 24-én jogerős ítéletével kábítószeres, pszichotróp anyagok és kábítószer-prekursorok tiltott kereskedelmével kapcsolatos bűncselekmény miatt 16 hónap szabadságvesztésre és 9000 euró pénzbüntetésre ítélte;

[86] – a Landesgericht Eisenstadt Bíróság a 007 HV 9/2017S számú, 2017. április 13. napján kelt és 2017. április 28-án jogerős ítéletével közokirat-hamisítás miatt 6 hónap – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre ítélte.

[87] A fenti ítéletek megfeleltetésére nem került sor.

[88] Terhelt2 II.r. vádlott előéleti adatát – azt, hogy a Székesfehérvári Járásbíróság 2011. november 2. napján ittas járművezetés vétsége miatt pénzbüntetésre ítélte – a másodfokú bíróság törli.

[89] A vádlott esetében irányadó 2012. évi C. törvény (Btk.) 97. § (2) bekezdése ugyanis rögzíti, hogy a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény – így pl. az előéletből fakadó súlyosabb büntetés – az elítélés miatt már nem állapítható meg. Ilyen például az is, hogy a törölt elítélés az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagyságát nyomatékosító súlyosító tényezőként sem értékelhető. A bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatok elsődlegességét, meghatározó voltát juttatja kifejezésre a Btk. 97. § (2) bekezdés második mondata is, mely kizárólag a visszaeséssel kapcsolatban biztosít arra lehetőséget, hogy a bíróság az ezzel kapcsolatos adatokat ne az ügydöntő határozat meghozatala időpontjában a nyilvántartásban szereplő adatok, hanem az újabb bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban a bűnügyi nyilvántartásból beszerzett adatok alapján állapítsa meg. A már a hátrányos jogkövetkezmények alatt állók nyilvántartásából is törölt joghátrányokra vonatkozó adatok – még ha arra vonatkozóan a büntető ügy iratai között ítélet kiadmány is rendelkezésre áll – hátrányos jogkövetkezmények megállapításának alapját tehát nem képezhetik, és az előzményi elítélések körében történő feltüntetésükre sem kerülhet sor.

[90] Minthogy pedig a vádlott másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítványában a pénzbüntetést kiszabó elítélési adat nem szerepel, azaz az a

nyilvántartásból is törlésre került, az többé a vádlott terhére még súlyosító körülményként sem értékelhető.

[91] Terhelt3 III.r. vádlott jelenleg alkalmazottként dolgozik a cég2-ben.

[92] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, egyetértett azonban az ítéltábla a főügyességgel abban, hogy a tényállás nem minden esetben tartalmazza a lefoglalt kábítószer hatóanyagának helyes megjelölését, és annak a bizonyíték-értékelésre vonatkozó törvényi előírásoknak mindenben megfelelő mennyiségét. Hiányzik továbbá az egyes vádlottak terhére róható (a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított) összesített mennyisége is.

[93] A fentiek szerinti kisebb, a Be. 592.§ (2) bekezdés b) és c) pontjaiban írt - hiányosságból, iratellenes megállapításból -, hibából eredeztethető részbeni megalapozatlansági hibát a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében eljárva – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján – a következők szerint küszöböli ki:

[94] A tényállás 1. bekezdésének 3. sorát a 4. oldalon akként helyesbíti, hogy Terhelt2 II.r. vádlott legalább 2014. novemberétől foglalkozott kábítószer kereskedelemmel.

[95] Az ítélet 5. oldal 3. bekezdés utolsó mondatában írt kábítószer mennyiségeket akként módosítja, hogy a Terhelt1 I.r. vádlott által Terhelt3 III. rendű vádlott részére értékesített, a rendszám2 frsz-ú gépjárművéből lefoglalt 191,80 gramm amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma 39,7 gramm amfetamin-bázis, a 10,11 gramm kokain tiszta hatóanyag-tartalma 7,77 gramm kokain-bázis, míg a 95,84 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 6,52 gramm totál-THC volt.

[96] Ezek együttes mennyiségét az 5. oldal 5. bekezdés utolsó két mondatában akként helyesbíti, hogy a jelentős mennyiség alsó határának 422%-a, azaz 4,2-szerese, a különösen jelentős mennyiség alsó határához történő viszonyítás mellőzi.

[97] Az 5. oldal utolsó bekezdésében írt kábítószer mennyiségeket akként módosítja, hogy a Terhelt1 I. rendű vádlott rendszám1 frsz-ú gépkocsijában talált összesen 99,70 gramm kokain tiszta hatóanyag-tartalma 77,07 gramm kokain-bázis, a 197,41 gramm, 601 db MDMA-t tartalmazó tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 65,74 gramm MDMA bázis, valamint az 5,32 gramm amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma 0,92 gramm amfetamin-bázis volt.

[98] Ezek együttes mennyiségét az 6. oldal 2. bekezdésében akként helyesbíti, hogy a jelentős mennyiség alsó határának 535,6%-a, azaz 5,4-szerese, a különösen jelentős mennyiség alsó határához történő viszonyítás mellőzi.

[99] A 6. oldal 3. bekezdésében írt kábítószer mennyiségeket akként módosítja, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott cím10 szám alatti tartózkodási helyén lefoglalt 65,35 gramm tömegű, összesen 196 db egész és további töredék MDMA-t tartalmazó tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 21,82 gramm MDMA-bázis, a 16,8 gramm kokain tiszta hatóanyag-tartalma 8,79 gramm kokain-bázis volt.

[100] Ezek együttes mennyiségét ugyanezen bekezdés utolsó mondatában akként helyesbíti, hogy a jelentős mennyiség alsó határának 131%-a, azaz 1,3-szorosa, a különösen jelentős mennyiség alsó határához történő viszonyítás mellőzi.

[101] A 6. oldal 4. bekezdésében írt kábítószer mennyiségeket akként módosítja, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott által bérelt cím11 szám alatti garázsban talált 1856,4 gramm amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma 551,23 gramm amfetamin-bázis, a 123,9 gramm metamfetamin tiszta hatóanyag-tartalma 84,19 metamfetamin-bázis, az összesen 5301 db, 1621,37 gramm nettó tömegű MDMA tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 550,33 gramm MDMA-bázis, a 365,58 gramm kokain tiszta hatóanyag-tartalma 269,3 gramm kokainbázis, a 23,40 gramm ketamin tiszta hatóanyag-tartalma 9,36 gramm ketamin-bázis, az 505,24 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 30 gramm totál-THC volt.

[102] Ezek együttes mennyiségét ugyanezen bekezdés utolsó mondatában akként helyesbíti, hogy a jelentős mennyiség alsó határának 9850,6%-a, azaz 98,5-szöröse, a különösen jelentős mennyiség alsó határához történő viszonyítás mellőzi.

[103] A lefoglalt további 55,61 gramm AB-FUBINACA-t tartalmazó por tiszta hatóanyag tartalma nem ismert, az azonban már igen kis hatóanyag-mennyiségben is (1 gramm) meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát.

[104] A 6. oldal 4. bekezdését követően rögzíti, hogy a Terhelt1 I.r. vádlott gépjárművében, tartózkodási helyén, és az általa bérelt garázsban lefoglalt, valamint a Terhelt3 III.r. vádlottnak 2017. június 23-án értékesített, és e vádlottól lefoglalt kábítószerrek együttes tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 10939%-a, azaz kb. 110-szerese, a különösen jelentős mennyiség alsó határának pedig kb. 11-szerese.

[105] A 6. oldal 5. bekezdésében írt kábítószer mennyiségeket akként módosítja, hogy a Terhelt2 II. rendű vádlott cím1 szám alatti lakóhelyén lefoglalt 831 db MDMA tartalmú tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 83,35 gramm MDMA-bázis, az 53,66 gramm kannabisz tiszta hatóanyag-tartalma 0,1 gramm totál-THC, a 4,15 gramm tömegű amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma 0,04 gramm amfetamin bázis, a további töredéktabletta tiszta hatóanyag-tartalma 1,88 gramm MDMA bázis volt.

[106] Ezek együttes mennyiségét ugyanezen bekezdés utolsó mondatában akként helyesbíti, hogy a jelentős mennyiség alsó határának 426,6%-a, azaz 4,3-szorosa, a különösen jelentős mennyiség alsó határához történő viszonyítás mellőzi.

[107] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hibáktól, és az a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[108] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét nagy részletességgel, az elbírálás szempontjából minden fontos körülményre kitérve, példásan teljesítette.

[109] Elsőként az objektív, és nem is vitatott bizonyítékok közül az egyes helyszínekről lefoglalt kábítószerrel összefüggő iratokat – házkutatási, lefoglalási határozatokat, szemle jegyzőkönyveket, valamint az igazságügyi vegyész szakértői véleményeket – ismertette, majd bemutatta a vádlottak vallomását, védekezésük irányát, és azokat egybevetette a további bizonyítékokkal, tanúvallomásokkal, szakértői véleményekkel és okiratokkal, majd mindezeket együttesen értékelve, színvonalas érveléssel és logikai levezetéssel adott számot arról, hogy a védekezéseket miért, milyen okokból vetette el.

[110] A Terhelt I.r. vádlott felelősségét érintő bizonyítékokat 13 pontban foglalta össze. Megállapításai messzemenően helyesek, azokkal – egyetlen kivétellel – az ítéltábla is maradéktalanul egyetértett.

[111] A már ismertetett okokból a titkos információgyűjtés eredménye nem szolgálhatott az ügyben bizonyítékként, ezért a másodfokú bíróság azt vizsgálta meg, hogy a telefonbeszélgetések tartalmi elemei más bizonyítékok – így különösen tanúvallomások – alapján megismerhetők-e, és azok ekként megalapozzák-e az ítélet 12. oldalán kifejtett megállapításokat.

[112] A nyomozati iratok oldalán fellelhető jelentés alapján megállapítható, hogy ki volt Terhelt I.r. vádlott beszélgetőpartnere egyes beszélgetések során. Így az első 2017. április 25-i beszélgetésnél (a telefonszám13 hívószám használójaként) tanú5, a május 4-i beszélgetésnél (a telefonszám14 hívószám használójaként) tanú7, a május 21-i beszélgetésnél (a telefonszám15 hívószám használójaként) tanú8, a május 22-i beszélgetésnél (a telefonszám16 hívószám használójaként) tanú9.

[113] Közülük az elsőfokú bíróság – írásbeli vallomás engedélyezése útján – tanú8 (62. sorszám) és tanú5 (71. sorszám) tanúk vallomását szerezte be és értékelte (ítélet 16. oldal), akik tagadták, hogy a vádlottal kábítószer vásárlása miatt álltak volna kapcsolatban, és bár nem vitatták, hogy telefonon is beszéltek vele, annak tartalmáról konkrét nyilatkozatot nem tettek, tanú8 állítása szerint kávékapszulák vásárlása miatt tárgyalt a vádlottal.

[114] Ekként az érintett beszélgetések tanúvallomásokkal nem voltak rekonstruálhatók, az e körben írtakat az ítéltábla az ítélet indokolásából mellőzte. Ez azonban nem érintette sem a tanúk vallomásának mikénti értékelésével kapcsolatos indokolást, és egyúttal nem bontotta meg az elsőfokú bíróság érvrendszerének koherenciáját sem, minthogy a leplezett

eszközök csupán egyetlen, számottevő bizonyító erővel egyébként sem rendelkező bizonyítékot szolgáltatottak.

[115] A vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége, típusainak sokfélesége, a csomagolásra, kiserelésre szolgáló eszközök, továbbá azok tárolásának körülményei (így az, hogy több helyszínen, köztük fiktív adatokkal bérelt garázsban tartotta azokat a vádlott), illetve a Terhelt3 III.r. vádlott gépkocsijából lefoglalt mennyiségre vonatkozó (az ítélet 11. oldal 8-9. pont, és a III.r. vádlottra vonatkozóan a 42-49. oldalon szereplő 4-13. pontban részletezett) bizonyítékok alapján megállapítható tényállás – a később kifejtettek okán – önmagában is kereskedést alapoz meg. A vádlott védekezésével ellentétben e tények mellett a lefoglalt kábítószer saját fogyasztási célokat nem szolgálhatott, és azokat (a kábítószer értékének megfelelő „befektetés” milliós nagyságrendjéből, és a cselekmény magas kockázataiból következő ésszerű érdekek mentén) egészen bizonyosan nem ingyenesen juttatta volna a vevőknek.

[116] Ehhez csak többlet-elemként szolgálnak azok a bizonyítékok, amelyek a vádlott múltbéli kábítószer-értékesítésére vonatkoznak, vagyis az sms-ek, email üzenetek. Ezek valós, azaz kábítószer értékesítésre vonatkozó tartalma – a használt félrevezető kifejezések ellenére – egymással és a további bizonyítékokkal együtt értékelve a törvényszék logikus ténybeli következtetéseinek (ítélet 14., 16. oldal) megfelelően kétséget kizáróan tisztázható volt.

[117] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen vetette el a vádlott védekezését.

[118] Ami a másodfokú eljárásban az ismeretlen helyen távollévő Terhelt1 I.r. vádlottnak tulajdonított nyilatkozatot illeti, azt a másodfokú bíróság elfogadni egyáltalán nem tudta. Részint, mert azt sem lehet igazolni, hogy az valóban a vádlottól származik. Másrészt az abban foglaltak semmilyen módon nem alkalmasak az eljárás hiteles, és az elsőfokú bíróság által mérlegelés alá vont bizonyítékok cáfolatára, az mindössze egy semmivel alá nem támasztott – egyébként más, hasonló tárgyú ügyek jelentős számában előadott, tipikusnak tekinthető terhelti védekezésekkel azonos – egyoldalú nyilatkozat, amely megtételének ily mértékű késedelmét az abban foglaltak – azaz, hogy eddig próbálta maga felderíteni a megnevezett megbízóját, „személynév2-t”, de az nem járt eredménnyel – a terhére rótt jelentős tárgyi súlyú bűncselekményre, valamint a nyomozó hatóság nyilvánvalóan széleskörű felderítési eszközeire figyelemmel semmi nem indokolhatta. A nyilatkozatban írt újabb védekezés ennél fogva akkor is elfogadhatatlan, ha az valóban a vádlottnak tulajdonítható.

[119] Terhelt3 III.r. vádlottól lefoglalt kábítószer tekintetében már önmagában a Terhelt1 I.r. vádlott ezzel összefüggő vallomásának hiteltelensége is komoly aggályokat ébreszt e vádlott vallomásának elfogadhatóságával szemben. A kettejük nyilatkozatai közti eltérések (49. oldal 12. és 13. pont), valamint a gépjármű megvásárlásával, a kábítószer elhelyezésének körülményeivel kapcsolatos magyarázataik észszerűtlensége mellett lényeges bizonyítékként szolgált a vádlottak tevékenységének megfigyeléséről készült jelentés, az aznap Terhelt1 I.r. vádlottól a gépkocsijából lefoglalt további kábítószer és az I.r. vádlottól lefoglalt, külön borítékban fellelt pénzösszeg, továbbá a Terhelt3 III.r. vádlottat sürgető sms-üzenetek is. Mindezekből csak és kizárólag a törvényszék megállapításai következhetnek, vagyis az, hogy Terhelt1 I.r. vádlott nem az őrizetében kívánta tartani három kábítószer

tartalmazó tasak közül éppen azt, amelyiket a III.r. vádlottól foglaltak le, hanem azt neki átadta, mégpedig azon 600.000 Ft ellenérték fejében, amely azután az I.r. vádlottól a nála lévő többi pénztől elkülönítve került elő, röviddel a találkozásukat követően. Terhelt3 III.r. vádlott pedig az így megszerzett kábítószer azt nap, és egy nappal korábban különböző felvásárlóknak ígérte (ítélet 44-45. oldalon részletezett üzenetváltások), így semmi más célja nem lehetett vele, mint annak továbbértékesítése.

[120] Terhelt2 II.r. vádlott védekezésével kapcsolatos álláspontját a törvényszék rendkívüli terjedelemben (az ítélet 17-37. oldalain) fejtette ki.

[121] A lakásából lefoglalt kábítószeresek kapcsán minden lényeges részletre kiterjedően széleskörű indokát adta annak, hogy miért nem volt elfogadható a vádlott erre vonatkozó védekezése, és miért vetette el terhelt1 I.r. vádlott társát mentő vallomását is, megállapítva, hogy a cím1-i ingatlanban fellelt valamennyi kábítószer Terhelt2 II.r. vádlott tulajdona volt, nem pedig az I.r. vádlott helyezte el annak jelentős részét a társa tudta nélkül. Helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a felsorakoztatott érvek alapján egyértelmű, miszerint az egyezés oka a két vádlott vallomása közt nem az, hogy ez volt az igazság, hanem hogy azt egyeztetették. Ennek logikus magyarázata pedig az, hogy terhelt1 I.r. vádlottnak már nem volt veszténivalója azzal, ha az enélkül is különösen jelentős mennyiségű kábítószerhez a barátjánál fellelt mennyiséget is magára vállalja.

[122] Terhelt2 II.r. vádlott korábbi kábítószer-értékesítő tevékenységgel összefüggésben a törvényszék alapvetően a vádlott mobiltelefon készülékében tárolt adatokat értékelte, ugyancsak helyes konklúziókat vonva le, az üzenetváltásokban használt kifejezések alapján ugyanis az kizárható, hogy az érdeklődők egytől egyig potencianövelő szerek iránt érdeklődtek volna. Az üzenetek közt ugyanis konkrétan megnevezve szerepel a „fü” és az „extasy”, és egyéb olyan megjelölések, amelyek közismerten kábítószereseket jelentenek, emellett pénzösszeg is, mely pedig az észszerű emberi cselekvésnek megfelelő anyagi ellenszolgáltatást igazolva a vádlott ingyenes juttatásra hivatkozást is kizárja.

[123] A telefonban tárolt, laptop képernyőjéről készített – kábítószeresek vételével és hígításának módszerével kapcsolatos üzeneteket rögzítő - felvételek kapcsán a törvényszék szintén helyes magyarázatot adott arra vonatkozóan, miért e vádlotthoz, nem pedig a védekezésében előadottak alapján Terhelt1 I.r. vádlotthoz köthetők. A védő ezzel kapcsolatos érvelése ellenében a legkisebb hiba sem észlelhető az elsőfokú bíróság következtetéseiben. A védő által kiemelt képernyőfotók attól függetlenül ekként minősítendőek, hogy az mely eszközről és mely eszköz által készült, a lényeg az, hogy az valamely képernyőképet rögzít. A törvényszék által kiemelt „Üdv G” tárgyú email üzenetről készült kép pedig egyértelműen konspiratív (már csak a „személynév” feladó nevéből is következően, mely az „Indul a bakterház” című film kitalált főszereplőjének neve), és az egyetértve a törvényszékekkel - valóban a II.r. vádlottra mutat, ekként is gyengítve a felelősségét Terhelt1 I.r. vádlottra hárító védekezését.

[124] Mindezen kábítószeresek adásvételével kapcsolatos adatok kétséget kizáróan alátámasztották a vádiratnak a korábbi kereskedésre vonatkozó tényállás-részét, és nem tévedett az elsőfokú bíróság abban sem, hogy a legkorábbi ilyen tartalmú üzenet (2013. június 3. – ítélet 20. oldal) a legkorábbi kereskedés bizonyítéka. Ugyanakkor – amint azt a

másodfokú bíróság a fentiekben már kifejtette – a vád szerint csak 2014. novemberétől kezdődően foglalkozott a vádlott kábítószer kereskedelemmel, emiatt az ítélet 36. oldal 4. bekezdésében írtakat – annak helyessége ellenére – a tényálláson átvezetni nem lehetett, ennyiben tehát mind a tényállás, mind az indokolás helyesbítésre szorult.

[125] Az elsőfokú bíróság igen gondosan eljárva foglalkozott a társtetteségre vonatkozó bizonyítékokkal is. A közös elkövetést valóban az alapozhatta volna meg, ha bebizonyosodik a vád azon koncepciója, hogy a vádlottak a lefoglalt kábítószeret közösen kívánták értékesíteni (a kábítószer, és az abból származó bevétel is közös lett volna). Ebből a szempontból pedig a korábbi értékesítésre vonatkozó adatok már jóval komolyabb jelentőséghez jutottak, és az elsőfokú bíróság mindezek helyes és törvényes mérlegelésével (33-34. oldal) jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottak között az elkövetési tárgy és a szándék alapján kétséget kizáróan bizonyított közösség nem állt fenn. Arra voltak adatok, hogy Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott terhelt1 I.r. vádlottól szerzett be kábítószer, de ezért a III.r. vádlott fizetett, és a vádlottak közti kommunikációból is inkább az következik – a vád állításával ellentétben –, hogy az ellenérték fejében megszerzett kábítószer felett egyedül a lefoglalással érintett vádlottnak voltak rendelkezési jogosítványai. Így ebben is egyetértett az ítéltábla a törvényszékkel.

[126] A lefoglalt kábítószer mennyisége és hatóanyag-tartalma a tényállás szükségszerű eleme, azokat részcselekményenként, és az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartással érintett mennyiségek esetén összesítve is meg kell határozni.

[127] Az elsőfokú bíróság ennek csak részben tett eleget. Ennek egyik magyarázata, hogy az igazságügyi vegyész szakértői véleményeket nem vette mélyebb elemzés alá, és így elkerülte a figyelmét, hogy a vélemény-rész nem összesít bizonyos (alapvetően kis mennyiségben fellelt) kábítószereket, illetve a mért eredményt sem a hasonló vizsgálatoknál irányadó szabályoknak megfelelően véleményezte.

[128] A szakvéleményeket jegyző szakértő ugyanis önkényesen eltérve az eddigi, a Be. 7.§ (4) bekezdésében írtakon alapuló – a bírósággal egyeztetett, és évtizedek óta követett - szakértői gyakorlattól, figyelmen kívül hagyta a mérési hibahatár jelentőségét, másrészt úgy ítélte meg, hogy a nem mért, hanem csak becsült hatóanyagokat az egyébként is jelentős mennyiségekhez képest nem szükséges az értékekhez hozzáadni.

[129] Mivel az szakértői vélemények a mérési és becslési adatokat a vélemény-részt megelőzően szabályosan feltüntették, nem volt akadálya a megfelelő korrekciók elvégzésének.

[130] Így a tényállást – e tekintetben a főügyészi indítványt alapvetően osztva, de a mennyiségi adatok esetében a fentiek szerint eltérve - a másodfokú bíróság a következő adatok alapul vételével helyesbítette és egészítette ki:

[131] A Terhelt3 III. rendű vádlott rendszám2 frsz-ú gépjárművéből lefoglalt 191,80 gramm amfetamin amfetamin-bázis tartalma 42,96 +/- 3,26 gramm, a 10,11 gramm kokain

kokain-bázis tartalma 8,08 +/-0,31 gramm, a 95,84 gramm marihuána totál-THC tartalma 6,90 +/-0,38 gramm volt.

[132] A Terhelt1 I. rendű vádlott rendszám1 frsz-ú gépkocsijában talált összesen 99,70 gramm kokain kokain-bázis tartalma 80,16 +/- 3,09 gramm, a 197,41 gramm, 601 db MDMA-t tartalmazó tabletta MDMA-bázis tartalma 70,67 +/- 4,93 gramm, az 5,32 gramm amfetamin amfetamin-bázis tartalma 0,99 +/- 0,07 gramm volt.

[133] Terhelt1 I. rendű vádlott cím10 szám alatti lakásáról lefoglalt 65,35 gramm nettó tömegű, összesen 196 db egész MDMA-t tartalmazó tabletta 23,4 +/- 1,9 gramm, a tablettatöredékek 0,32-1,68 gramm MDMA-bázist, a 16,8 gramm kokain 8,79 gramm kokain-bázist tartalmazott.

[134] A Terhelt1 I. rendű vádlott által bérelt cím11 szám alatti garázsában talált 1853,54 gramm tömegű amfetamin 600 gramm +/- 48,77 gramm amfetamin-bázist, a 123,9 gramm metamfetamin 90,48 +/- 6,29 gramm metamfetamin-bázist, az összesen 5301 db, 1621,37 gramm nettó tömegű MDMA tabletta 590,92 +/- 40,59 gramm MDMA-bázist, a 365,58 gramm kokain 276,67 +/- 10,65 és 3,28-18,6 gramm kokainbázist, a 23,40 gramm ketamin 9,36 gramm ketamin-bázist, az 505,24 gramm marihuána 30 gramm totál-THC-t tartalmazott.

[135] E helyszínen lefoglalt 55,61 gramm AB-FUBINACA-t tartalmazó por tiszta hatóanyag tartalmának meghatározására nem került sor. Megjegyzendő azonban, hogy a 2018. január 1-je óta hatályos szabályozásból (Btk. 461.§ (1) bekezdés db) pont) is kitűnik, hogy e kábítószer az egészségre különösen kártékony, hiszen annak hatóanyagának 0,05 grammos mennyisége a csekély mennyiség felső határa, vagyis 1 gramm mennyiség már eléri a jelentős mennyiség alsó határát is. Így annak tényét – az előbbi adatokra is figyelemmel – csak tovább erősízi, hogy a Terhelt1 I.r. vádlott által továbbértékesítési céllal birtokolt kábítószeres lényegesen meghaladták a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

[136] A Terhelt2 II. rendű vádlott cím1 szám alatti lakásából lefoglalt 831 db MDMA tartalmú tabletta 87,95 +/- 4,6 gramm MDMA-bázist, az 53,66 gramm kannabisz 0,1-10,7 gramm totál-THC -t, a 4,15 gramm tömegű amfetamin 0,04-2,9 gramm amfetamin bázist, további töredéktabletta 1,88-9,87 gramm MDMA bázist tartalmazott.

[137] Az így mért adatból – vádlottra nézve kedvezőbb elbírálást eredményező bizonyíték-értékelés szabálya alapján - a mellette előjelekkel szereplő mennyiséget levonva, míg a becsült adatok esetén a legkisebb mennyiség elfogadásával volt meghatározható a kábítószer mennyisége. Látható továbbá a szakértői véleményekből, hogy az elsőfokú bíróság több helyen helytelenül delta-9-THC-nak tüntette fel a kannabisz hatóanyagát, amely helyesen totál-THC (vagyis a **tiszta és sav formában együttesen jelenlévő THC-tartalom**) volt.

[138] A másodfokú bíróság az így korrigált mennyiségek alapján – az I.r. vádlott esetén részselekményenként is – állapította meg (az elsőfokú bíróság tényállásának helyesbítésével) az ítéltábla a kábítószeres jelentős mennyiség alsó határához viszonyított arányát is.

[139] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú bíróság álláspontja szerint a bizonyítékok törvényes, logikus és észszerű mérlegelésén alapult, a felmentésért bejelentett fellebbezések, amelyek ezt támadták a vádlotti védekezés elfogadását célozva, a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

[140] Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekményeik jogi minősítése is helyes, az összhangban áll a hasonló tárgyú ügyekben kialakult gyakorlattal, és a Kúria értelmezési iránymutatásaival is.

[141] A Kúria utóbbi években hozott eseti döntéseiben az 1/2007. Büntető jogegységi határozat mentén – a megváltozott feketepiaci magatartásokra reagálva – elvi élel szögezi le, hogy a kábítószernek a kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, tárolása, birtoklása, termesztése befejezett kereskedésnek minősül, semmiféle többlettevékenység nem szükséges annak megállapításához. Így:

[142] Amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül [BH2015. 324.].

[143] A kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az ezt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény [BH2017. 144.].

[144] A kereskedés egyet jelent a piac működtetésével. Haszonszerzésre való törekvést magában foglaló folyamatos tevékenység. A Kúria kihangsúlyozza, hogy a célzat folytán ide tartozik a kábítószer kereskedés céljából történő megtermelése is. A Kúria a „kereskedik” elkövetői magatartással kapcsolatban már korábban is leszögezte, hogy ennél az elkövetői magatartásnál a kereskedésre irányuló szándékot kell bizonyítani, nem pedig azt, hogy az elkövető folytatott korábban ilyen tevékenységet. [Bfv.II.328/2019/8.]

[145] Kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. [Bfv.II.1293/2016/6.]

[146] Így a lefoglalt, valamennyi vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségű, különböző fajtájú kábítószerek megalapozták a magatartásuk kereskedéskénti értékelését, ezen túlmenően azonban még további, egyértelműen a kereskedésbe illeszthető tényadatok álltak rendelkezésre, úgymint:

[147] - a vádlottak korábbi értékesítései,

[148] - az, hogy éppen a 2017. június 23-i, Terhelt1 I.r. vádlottól történő vásárlás napján és azt megelőzően sürgették a vevői Terhelt3 III.r. vádlottat;

[149] – az, hogy a terhelt1 I.r. és terhelt2 II.r. vádlót a kábítószer mellett annak kiszerezését, porciózását szolgáló tárgyak (pl. kábítószerrel szennyezett mérleg, a kábítószer hígítására szolgáló anyagok, simítózáras műanyag tasakok), és jelentős összegű készpénz is lefoglalásra került.

[150] Az elsőfokú bíróság következőképpen kifogástalanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlottak magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésében írt különféle elkövetési módok közül a „kereskedés” megállapítására alkalmas, ennek feltüntetését azonban a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3. a) pontjában írtak ellenére elmulasztotta, ezt a másodfokú bíróság pótolta.

[151] A társtetteség hiányára vont következtetéssel, annak jogi indokaival is egyetértett a másodfokú bíróság.

[152] Bár a Terhelt1 I.r. vádlott terhére rótt közokirat-hamisítás bűntettében bűnösségének megállapítása és a váddal egyező jogi minősítés a Be. 580. § (2) bekezdés alapján nem volt fellebbezéssel támadható, a másodfokú bíróság a Be. 590.§ (5) bekezdés b) pontjában írt kötelezettségét teljesítve megállapította, hogy az irányadó tényállás alapján a vádlott felmentésének, az eljárás megszüntetésének e bűncselekmény tekintetében nem volt helye.

[153] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket alapvetően feltárta, azok azonban némi kiegészítésre szorulnak az alábbiak szerint:

[154] Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény elsőfokú ítélet meghozatalának idején és jelenleg is hatályos 109. § (1) bekezdése szerint a büntetőügyben hozott tagállami ítélet a magyar bíróság ítéletével azonos érvényű, és azt a tagállami ítélet meghozatalát követően indult büntetőeljárásban az eljáró bíróság, ügyészség és nyomozó hatóság figyelembe veszi.

[155] Ez volt az alapja annak, hogy a másodfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott tagállami ítéletek nyilvántartásában szereplő további két elítélését is rögzítette a személyi részben. Ezek megfeleltetésére az ügyészség indítványt nem tett, és az elsőfokú bíróság hivatalból sem kezdeményezte a megfeleltetési eljárást (megjegyzendő: a 2017. február 24-én jogerős ítélettel kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés, és a 2017. április 28-án jogerős ítélettel kiszabott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés későbbi megfeleltetése esetén azok jelen ügyben levonandó anyagi jogi konzekvenciái a Be. 671.§ 2., 4. és 16. pontja szerinti egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében levonhatók).

[156] A két elítélés ekként nyomatékosítja a vádlott terhére rótt többszörösen büntetett előélet súlyát azzal is, hogy korábban is már hasonló jellegű bűncselekmény miatt állt bíróság előtt.

[157] Terhelt1 I.r. vádlott esetében súlyosító körülményként értékelendő „főelosztói” szerepe is, azaz az, hogy igazoltan társait is részben ő látta el továbbértékesítési mennyiségű kábítószerrel.

[158] Terhelt2 II.r. vádlott esetében további súlyosító körülmény a hosszabb időn keresztüli elkövetés, de – osztva a védői álláspontot – a büntetett előélet (a törölt nyilvántartási adatra figyelemmel) nem súlyosít.

[159] Terhelt3 III.r. vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte kisebb súllyal, hogy a tőle lefoglalt kábítószer a feketeipiaci forgalomba nem került ki. Ugyanezt terhelt1 I.r. esetében a lefoglalt kábítószer mennyiségére figyelemmel, míg terhelt2 II.r. vádlott esetén a huzamosabb tényleges értékesítési időszakra figyelemmel nem látta megállapíthatónak. Enyhít Terhelt3 III.r. vádlott esetében az utolsó szó jogán hangoztatott megbánása.

[160] Az elsőfokú bíróság által megválasztott szabadságvesztés büntetést – alapvetően a súlyosító körülmények nyomatékára figyelemmel – mindhárom vádlott vonatkozásában jelenleg is változatlanul szükségesnek találta a másodfokú bíróság.

[161] A középértéktől (12 év 6 hónap) elmaradó, Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak esetén a büntetési tétel alsó határát közelítő tartamú szabadságvesztés tartama – a belső arányosság követelményének szem előtt tartásával – az I.r. és II.r. vádlott esetében törvényes és arányos is egyben, de Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában kissé súlyosnak találta az ítéltábla.

[162] Ezért azt 5 évre enyhítette.

[163] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása törvényes volt, annak mértékével is egyetértett a másodfokú bíróság.

[164] Ekként az enyhítést célzó perorvoslati indítványok közül egyedül a III.r. vádlott védőjének fellebbezése volt alapos.

[165] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata és a feltételes szabadság legkorábbi idejének meghatározása megfelelt a Btk. rendelkezéseinek.

[166] A vádlottak által fogvatartásban, és az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámítása is hibátlan döntés, azonban egyetértett az ítéltábla a főügyészszéssel abban, hogy a Btk. 93.§ (3) bekezdés a) pontjában írtak szerint a meg kell határozni az egy napi szabadságvesztésnek megfelelő bűnügyi felügyelet tartamát is. Ez jelen esetben – a szabadságvesztés fegyház fokozatára figyelemmel – 5 nap bűnügyi felügyelet volt, melyet a másodfokú bíróság pótol.

[167] A Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás és annak összezszerűsége egyaránt törvényes volt, annak mellőzésére semmilyen okot a másodfokú bíróság nem észlelt.

[168] Osztotta az ítéltábla a korábbi (tagállami ítélettel kiszabott) próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés utólagos végrehajtása tárgyában adott elsőbírói magyarázatot is. Tekintettel a tényállásban rögzített elkövetési időre, amely a próbaidő eltelte utáni időpontra esik, a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére törvényes alap nem volt.

[169] A lefoglalt tárgyakról is helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság helyesen, és a jogszabályoknak is megfelelően rendelkezett, néhány kisebb kivétellel.

[170] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlottat érintően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azzal, hogy a főügyészi indítványnak megfelelően a fogatanosítás idején hatályos perjogi fogalmak szerint pontosította a kényszerintézkedések megnevezését.

[171] Rögzítette az elsőfokú ítélet kihirdetését követő – közigazgatási területre korlátozott - bírói engedélyes kényszerintézkedések befejezésének időpontját (amely Terhelt1 I.r. vádlott esetében azért tartott 2020. november 29. napjáig, mert ekkor a mozgását nyomon követő eszköz erőszakos eltávolításával megszökött és ismeretlen helyre távozott).

Budapest, 2021. április 30.

dr. Magócsi István s.k. dr. Borbás Virág Bernadett s.k, Barabásné dr. Birinyi Andrea

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. június 17. napján kelt 25.B.821/2019/81. számú ítélete Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf. 185/2020/27. számú ítéletében írt változtatásokkal 2021. április 30. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. április 30.

dr. Magócsi István s.k.

a tanács elnöke